

Wstęp

Wojna koreańska, która wybuchła w 1950 roku, nie została nigdy oficjalnie zakończona. W 1953 roku doszło jedynie do podpisania paktu o zawieszeniu broni. Co więcej, w rozmowach na 38 równoleżniku nie uczestniczył ówczesny prezydent Republiki Korei Lee Syngman. Porozumienie podpisane zostało jedynie przez przewodniczących Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej (Kim Il Sung), Chińskiej Republiki Ludowej (Peng Dehuai) i Organizacji Narodów Zjednoczonych (Mark W. Clark). Lee Syngman nie wyrażał zgody na zakończenie wojny. Jego zdaniem Półwysep Koreański powinien zostać zjednoczony siłą pod jego egidą.

Celem tej pracy jest wykazanie, czy i w jaki sposób oficjalnie niezakończona wojna koreańska wpływa na relacje między państwami koreańskimi. Opracowanie zmierza także do rozwinięcia i zagłębienia się w temat problematycznych relacji pomiędzy państwami koreańskimi.

Sytuacja na Półwyspie Koreańskim od czasów wyzwolenia spod japońskiej okupacji (1949 rok) jest nieprzerwanie bardzo napięta. Choć to mocarstwa (ZSSR oraz USA) doprowadziły do podziału półwyspu wzdłuż 38. równoleżnika, to nie one wbrew powszechnemu przekonaniu, doprowadziły do eskalacji konfliktu. Wpływ na ochładzanie się stosunków miała zarówno polityka prowadzona w Północnej jak i w Południowej części Półwyspu Koreańskiego. Efektem pogarszania się relacji była wojna koreańska, która spowodowała podział Półwyspu Koreańskiego, a jej konsekwencje dalej mają wpływ na współczesną politykę.

Konflikt, relacje oraz stosunki na tym półwyspie są tematem bardzo aktualnym i istotnym nie tylko lokalnie, ale również globalnie. W obecnych czasach „problem koreański” jest niezwykle często omawiany. W momencie, w którym Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna stała się państwem o potencjale nuklearnym rozwiązanie konfliktu na Półwyspie Koreańskim stało się celem nie tylko przywódców obu tych państw, ale również ich sojuszników, wrogów i potencjalnych ofiar.

Od czasu podpisania paktu o zawieszeniu broni, państwa koreańskie nieustannie próbują ze sobą nawiązać relacje. Sprawą niezwykle ciekawą jest powód, dla których te kraje prowadzą ze sobą dyskurs. Czy jest to przejaw wewnętrznych interesów państw, czy może próba zakończenia wojny i nawiązania pokojowych stosunków? Istnieje możliwość, że to właśnie niezakończona wojna motywuje przywódców KRLD i Republiki Korei do pokojowego dialogu.

Aby zrealizować cel pracy, autorka przyjęła główne pytanie badawcze, które dotyczy bezpośrednio wpływu prób zakończenia wojny koreańskiej na relacje

międzykoreańskie. Podczas badań i analiz przygotowawczych do stworzenia tegoż opracowania, w nawiązaniu do problemu badawczego, przyjęta została hipoteza, według której konflikt pomiędzy państwami koreańskimi dobiega końca, co oznacza zawarcie pokoju oraz pokojową współpracę w najbliższym czasie.

Aby powyższa hipoteza mogła zostać potwierdzona lub sfalsyfikowana, autorka postanowiła wykorzystać w pracy głównie analizę literatury przedmiotu oraz syntezę tej analizy. Ponadto jako narzędzie badawcze wykorzystany został materiał z wywiadu eksperckiego. W roli eksperta dokładnie znającego temat problematycznych relacji na Półwyspie Koreańskim wystąpił dr Oskar Pietrewicz.

Publikacja została napisana w oparciu o dzieła innych autorów oraz na podstawie tekstów źródłowych. Źródła zostały ograniczone do dzieł, które w sposób dokładny i krytyczny przeanalizowały podany problem. Najwięcej źródeł napisanych zostało w języku angielskim, jednak część z nich dostępna jest również w języku polskim.

Opracowanie składa się z trzech rozdziałów oraz zakończenia będącego podsumowaniem badań autorki i analizy konfliktu oraz stosunków międzykoreańskich. W pierwszym rozdziale teoretycznym opisana została geneza problemu poczynając od podziału Półwyspu Koreańskiego. Wy tłumaczone zostały procesy polityczne zachodzące w tamtym okresie na półwyspie prowadzące do proklamacji Republiki Korei i Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej oraz do eskalacji konfliktu. Opisany został również przebieg wojny koreańskiej oraz próba jej zakończenia w 1953 roku. Następnie pokazane zostały relacje obu państw do 1981 roku. Szczegółowo zostały opisane propozycje prezydenta Chun Doo Hwana w latach 1981–1982. W rozdziale drugim przedstawiony został zarys współczesnej współpracy międzykoreańskiej. W szczególności inicjatywy prezydenta Roh Tae Woo, Kim Young Sama, „słoneczna polityka” Kim Dae Junga oraz polityka ustępstw wobec Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej za prezydenta Roh Moo Hyuna. Rozdział trzeci skupia się na wyciągnięciu wniosków oraz prognozie stosunków międzykoreańskich. Opisana także została polityka prowadzona przez prezydenta Lee Myung Baka, prezydent Park Geun Hye oraz aktualnie prowadzona przez prezydenta Republiki Korei Moon Jae Ina tzw. „polityka księżycowa”. Co jednak najistotniejsze, w tym rozdziale skupiłam się na opisanu możliwości zakończenia konfliktu, zawarcia trwałego pokoju i nawiązania pokojowych stosunków.

W publikacji omówione została szczegółowo omówiona wewnętrzna sytuacja polityczna w Korei Północnej oraz przede wszystkim w Korei Południowej. Aby dobrze zrozumieć rozwój stosunków na Półwyspie Koreańskim należy najpierw dobrze zapoznać się z historią wewnętrzną obu państw koreańskich.

Szczególnie sytuacja polityczna Republiki Korei ma niebywały wpływ na sposób prowadzenia przez nią rozmów pokojowych oraz dialogu i współpracy międzykoreańskiej.